

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 14. kolovoza 2011.

[\(Video\)](#)

Razlog Isusove „ravnodušnosti“ prema Kanaanki

Draga braćo i sestre!

Evandeoski ulomak ove nedjelje započinje informacijom o kraju u koji Isus odlazi: Tir i Sidon, na sjeveroistoku Galileje, poganski kraj. Tu susreće neku ženu Kanaanku, koja mu se obraća i moli ga da joj ozdravi kći koju je opsjeo zloduh (usp. Mt 15, 22). Već u toj molbi možemo nazrijeti početak puta vjere, koja u dijalogu s božanskim Učiteljem raste i jača. Žena se ne boji vikati Isusu: "Smiluj mi se", izraz koji se javlja u psalmima (usp. 50, 1), oslovljava ga s "Gospodine" i "Sine Davidov" (usp. Mt 15, 22) i tako pokazuje čvrstu nadu da će biti uslišana. Koji je Gospodinov stav prema tom bolnom vapaju žene poganke? Može se činiti zapanjujućom Isusova šutnja, koja tjera same učenike da interveniraju, ali nije riječ o neosjetljivosti na bol te žene. Sveti Augustin to ispravno tumači: "Krist se pokazao ravnodušnom prema njoj, ne zato da joj uskrati milosrđe, već zato da u njoj rasplamsa želju za tim milosrđem" (Sermo 77, 1: PL 38, 483). Isusova prividna ravnodušnost, koji kaže: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova", ne obeshrabruje Kanaanku, koja insistira: "Gospodine, pomози mi!" (r. 24). I kada dobiva odgovor koji, čini se, zatvara vrata svakoj nadi – "Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima" (r. 26) –, ona ne odustaje. Ne želi nikome ništa oduzeti: u svojoj jednostavnosti i poniznosti dovoljno joj je i malo, dosta su joj mrvice, dosta joj je samo jedan pogled, jedna dobra riječ Sina Božjega. I Isus ostaje zadivljen tako velikim odgovorom vjere i kaže joj: "Neka ti bude kako želiš" (r. 28).

Dragi prijatelji, svi smo pozvani rasti u vjeri, otvoriti se i slobodno prihvatiti Božji dar, imati vjere te i sami vapiti Isusu: "daj nam vjeru, pomози nam pronaći put!". Taj su put prešli i Isusovi učenici, žena Kanaanka i ljudi svih vremena i naroda, svaki od nas. Vjera nam otvara srce da spoznamo i

prihvatimo stvarni Isusov identitet, njegovu novost i jedincatost kao i njegovu Riječ, kao izvor života, jer jedino tako ćemo ući u osobni odnos s njim. Poznavanje po vjeri raste, raste sa željom da pronađemo put, a to je u konačnici dar Boga, koji nam se objavljuje ne kao nešto apstraktno, bezlično i bezimeno, već vjera odgovara jednoj Osobi, koja želi ući u duboki ljubavni odnos s nama i obuhvaća cio naš život. Zbog toga naše srce mora svakodnevno živjeti iskustvo obraćenja, svaki dan promatrati naš prijelaz sa čovjeka prignutog nad samog sebe na čovjeka otvorenog Božjem djelovanju, duhovnog čovjeka (usp. 1 Kor 2, 13-14), koji se daje interpelirati Gospodinovom riječju i otvoriti vlastiti život njegovoj Ljubavi.

Draga braćo i sestre, jačajmo stoga svakodnevno svoju vjeru, dubokim slušanjem Božje riječi, slavljenjem sakramenata, osobnom molitvom kao "vapajem" prema Njemu i ljubavlju prema bližnjemu. Zazovimo zagovor Djevice Marije, koju ćemo sutra razmatrati u njezinu slavnom uznesenju na nebo u duši i tijelu, da nam pomogne svojim životom naviještati i svjedočiti radost što smo susreli Gospodina.

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana